

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obžalovanej **Z. Z. a spol.** pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 To 19/2013 na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2013 v Bratislave o návrhu obžalovanej Z. Z. na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovanej Z. Z. a spol. vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 To 19/2013 pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, sa tomuto súdu **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II z 3. mája 2010 sp. zn. 2 Pv 121/2008 sa vedie na Okresnom súde Bratislava II trestné stíhanie proti obžalovanej Z. Z. a spol., ktorej obžaloba kladie za vinu skutky právne posúdené ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zák. (body 1 až 4 obžaloby), v súbehu so zločinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. (v bodoch 1 a 2 obžaloby), obzvlášť závažný zločin pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/

Tr. zák. a § 140 písm. c/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (bod 5 obžaloby), prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (bod 6 obžaloby) a trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (bod 7 obžaloby), ktorej trestnej činnosti sa mala dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Trestná vec obžalovaných bola pomocou technických prostriedkov pridelená na prerokovanie a rozhodnutie do oddelenia predsedu senátu JUDr. Karola Poslucha pod sp. zn. 2 T 9/2010, ktorý začal vo veci konať. Hlavné pojednávanie bolo viackrát odročované za účelom doplnenia dokazovania a na ostanom hlavnom pojednávaní dňa 4. júla 2012 vo veci vyniesol rozsudok, ktorým uznal obžalovanú za vinnú z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (body 1 až 4 rozsudku), v súbehu so zločinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, 4 Tr. zák. (v bodoch 1 – 2), z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (v bode 5 rozsudku) a trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (v bode 6 rozsudku).

Za uvedenú trestnú činnosť jej podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bola podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 26. novembra 2007 sp. zn. 1 T 86/2007, zrušené boli aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uvedeným rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol aj o nárokoch poškodených na náhradu škody a ďalším výrokom obžalovanú Z. Z. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, ods. 3

písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/, § 140 písm. c/ Tr. zák., ktorý mala spáchať formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (bod 5 obžaloby), pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola stíhaná.

Proti tomuto rozsudku zahlásila obžalovaná ihneď po jeho vyhlásení odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 7523), ktoré následne odôvodnila osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu a spisový materiál bol predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave, kde podľa potvrdenia elektronickej podateľne došiel 7. februára 2013. Trestná vec obžalovanej bola pridelená na rozhodnutie do senátu JUDr. Alžbety Horváthovej pod sp. zn. 3 To 19/2013, ktorá vo veci určila termín verejného zasadnutia na 18. apríla 2013.

V priebehu tohto verejného zasadnutia vzniesla obžalovaná námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu podľa § 31 Tr. por. a následne podala aj návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por. Svoj návrh na odňatie veci odôvodnila tým, že do konania verejného zasadnutia nebolo zrušené ustanovenie obhajcu JUDr. K. z 13. augusta 2008, okrem toho vyslovila nedôveru voči krajskému súdu, ktorého odvolacie senáty v rámci rozhodovania o jej väzbe si v rozhodnutiach odporovali a nevyjadrili sa k ňou vzneseným námietkam. Namietala tiež, že pri ostatnom rozhodovaní o jej väzbe krajský súd nemal k dispozícii celý vyšetrovací spis. Navrhla preto odňať vec tomuto súdu a prikázať ju inému krajskému súdu.

Následne predsedníčka senátu dňa 29. apríla 2013 predložila spisový materiál spolu s vyjadreniami sudcov krajského súdu tunajšiemu súdu na rozhodnutie v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. Z priložených vyjadrení sudcov krajského súdu vyplýva, že ani jeden z nich sa necíti byť v trestnej veci obžalovanej Z. Z. zaujatý.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorého príslušnosť ako delegujúceho súdu vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 1 veta druhá Tr. por., preskúmal návrh obžalovanej na odňatie veci Krajskému súdu v Bratislave a jej prikázanie inému krajskému súdu, ako aj obsah súdneho spisu a dospel k záveru, že návrh obžalovanej Z. Z. nespĺňa zákonom požadované podmienky.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Inštitút odňatia a prikázania veci v zmysle citovaného ustanovenia znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je výnimočným opatrením. Možno ho uplatniť iba vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody. Dôležitosť dôvodu pre aplikovanie tohto výnimočného opatrenia na zmenu príslušnosti súdu musí byť porovnateľná s významom ústavného princípu neodňateľnosti obvineného jeho zákonnému sudcovi. Zákonným sudcom je sudca súdu príslušného v zmysle zákonných procesných predpisov na rozhodnutie o danej otázke, ktorá sa má riešiť a ktorému bola vec v zmysle rozvrhu práce daného súdu pridelená spôsobom predpokladaným zákonom na rozhodnutie.

V posudzovanej veci dôvodom na odňatie veci zákonnému sudcovi podľa obžalovanej má byť vylúčenie všetkých sudcov Krajského súdu v Bratislave z vykonávania úkonov trestného konania. Podľa zistenia najvyššieho súdu však taký stav v posudzovanej veci nenastal. Dôvody, pre ktoré je sudca vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, sú taxatívne uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 až 3 Tr. por. Podmienkou na vylúčenie sudcu je teda preukázanie aspoň jedného z tam uvedených dôvodov. Obžalovaná však žiadny tam uvedený dôvod neuplatnila a takýto dôvod nezistil ani najvyšší súd. Skutočnosť, že obžalovaná nie je spokojná s predchádzajúcimi rozhodnutiami krajského súdu, ktorými zamietol jej opravné prostriedky proti uzneseniam okresného súdu (v konaní o väzbe obžalovanej), je okolnosťou, ktorá je mimo dôvodov, pre ktoré môže procesná strana vzniesť námietku zaujatosti. Obžalovanou uvedené námietky možno subsumovať pod procesný postup, ktorý je podľa § 32 ods. 6 Tr. por. vylúčený ako dôvod námietky s tým dôsledkom, že o takej námietke sa ani nekoná. Najvyšší súd pripomína, že inštitút odňatia a prikázania veci „tzv. delegácia“ sa nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom k tomu, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnej veci bez splnenia zákonných podmienok podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

V posudzovanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu zhromaždeného v priebehu doterajšieho konania nezistil dôvod na odňatie veci

Krajskému súdu v Bratislave a jej prikázanie na rozhodnutie inému vecne príslušnému súdu, preto nemohol návrhu obžalovanej na delegáciu vyhovieť a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová